

Po Prigožhinově vzpouře čekají ruské elity na spád

rferl.org/a/russia-prigozhin-wagner-elites-fallout-mutiny-putin/32480863.html

Robert Coalson

Vůdce žoldnéřské skupiny Wagner Jevgenij Prigožin údajně vstoupil do exilu v Bělorusku po zmařené vzpouře, která zpochybnila ruské vojenské velení a otřásla Kremlem.

Ale navzdory snahám prezidenta Vladimira Putina a jeho administrativy navodit atmosféru důvěry a stability, dopady Wagnerovy vzpoury pravděpodobně teprve začínají, říkají odborníci.

Nejasná dohoda, která zmírnila bezprostřední krizi a poslala Prigožina do Běloruska, byla pouze vrcholnou scénou „před přestávkou“ ve stále se odvíjejícím dramatu, řekl Ruben Megrabyan, politolog sídlící v Jerevanu, ruské službě RFE/RL.

Putin ukazuje, že ho Prigožin opravdu vyděsil."

-- Andrei Kolesnikov, Carnegie Endowment

Analytici předpokládali, že Prigožin by svou vzpouru neprovedl, pokud by neočekával aktivní podporu klíčových vojenských a zpravodajských představitelů, z nichž mnozí údajně sdílejí jeho pohrdání ministrem obrany Sergejem Šojgu a generálem Valerijem Gerasimovem, náčelníkem ruského generálního štábu.

Relativně snadnost, s jakou Wagnerovy síly obsadily Rostov na Donu, město blízko ukrajinských hranic, které je domovem ruského jižního vojenského velení, a jejich neomezený pohyb na sever k Moskvě jsou považovány za nepřímé náznaky možné podpory. **„Šéf žoldnéřské skupiny Wagner spoléhal na solidaritu od vyšších armádních důstojníků,“ napsal v analýze**

ruský politolog Michail Komin.pro Carnegie Endowment for International Peace, „a protože se přiblížil k Moskvě, aniž by narazil na nějaký zvláštní odpor, nemusel se úplně mýlit.

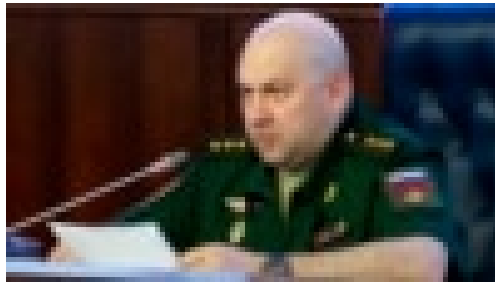
Generál Sergej Surovikin, který úzce spolupracoval s Jevgenijem Prigožinem během ruské intervence v syrské občanské válce.

Prigožin v minulosti vyzval, aby podle Komina Šojgua, dlouholetého Putina loajálního, nahradil generálplukovník Michail Mizincev. Zarputilý velitel Mizincev byl přezdíván „řezník z Mariupolu“ za své

chování při ničivém, ale nakonec úspěšném obléhání přístavního města v Azovském moři na začátku roku 2022. „

Crash Test Of Loyalty“

Dále Prigozhin navrhl, aby generál Gerasimova nahradil Sergej Surovikin, **který byl do ledna** hlavním velitelem takzvané „zvláštní vojenské operace“ Ruska na Ukrajině.

VIZ TAKÉ:

'Generál Armageddon': Kdo je brutální ruský velitel obviněn z vítězství ve válce na Ukrajině?

Surovikin úzce koordinoval s Prigozhinem během ruské intervence v syrské občanské válce, která začala v roce 2015.

Surovikin, který velel ruským vzdušným silám, také mohl mít „předběžné znalosti o Prigozhinových plánech“, **The New York Times citoval** anonymní americké úředníky. řekl 28. června

. V časných hodinách povstání bylo na Telegramu zveřejněno video Surovikina, které vyzývalo Wagnerovy jednotky na Ukrajině, aby se nepřipojovaly ke vzpouře, a vybízelo je, aby přestali.

Příběh New York Times také poznamenal, že „američtí představitelé mají zájem vytlačit informace, které podkopávají postavení generála Surovikina, kterého považují za kompetentnějšího a bezohlednějšího než ostatní členové jeho velení“.

Mluvčí Kremlu Dmitrij Peskov zprávu odmítl jako jeden z mnoha příkladů „spekulace“ o vzpouře.

The Wall Street Journal mezitím s odvoláním na nejmenované západní zpravodajské zdroje **uvedl** , že Prigožin měl původně v úmyslu unést Šojgua a Gerasimova „během návštěvy jižní oblasti, která sousedí s Ukrajinou“. Tato cesta byla zrušena poté, co se Federální bezpečnostní služba dozvěděla o spiknutí, uvedl list. **Povstání bylo „nárazovou zkouškou loajality“ na ministerstvu obrany, které „se stalo záminkou pro masové čistky v ozbrojených silách,“ napsal** 28. června na válku zaměřený telegramový kanál Rybar.

Jevgenij Prigožin vyhlíží z vojenského vozidla na ulici v Rostově na Donu 24. června.

Kanál, který je napojen na bývalého úředníka ministerstva obrany a který zveřejnil podrobné zprávy z vnitřku ruské armády spolu s přesnými mapami ukrajinské invaze, tvrdil, že ruští důstojníci již byli odvoláni pro údajné selhání dodávek a mobilizace, ale „formální omluvou byla jejich podpora [Wagnerovi].“

Rybar také tvrdil, že velitel výsadkových sil generál Michail Teplinskij de facto převzal velení operací na Ukrajině, ačkoli Gerasimov si pozici formálně ponechal.

„Zážitek blízko smrti“

Ve dnech následujících po neúspěšné vzpouře se Putin a jeho administrativa snažili vyvolat dojem jednoty, důvěry a stability. 27. června se Putin setkal s bezpečnostními úředníky a s jednotkami, které údajně pomohly potlačit vzpouru.

Andrei Kolesnikov, bývalý ruský novinář, který je nyní analytikem Carnegie Endowment, řekl, že taková ukázka statečnosti však měla opačný účinek.

"Byla chyba, že Kreml vytvořil takový projev své vděčnosti, protože tím Putin ukázal svou slabost a svůj strach," řekl Kolesnikov RFE/RL. Putin "ukazuje, že ho Prigožin opravdu vyděsil."

Za takových okolností by mohla být rozhodujícím faktorem minulé osobní loajalita Šojgua, Gerasimova a dalších, uvedli někteří analytici.

„Myslím, že [Prigožin] skutečně očekával, že se něco udělá se Šojgu a Gerasimovem, že Putin bude vládnout v jeho prospěch,“

napsal Michael Kofman, zkušený pozorovatel ruské armády, na Twitteru. "Místo toho jeho vzpoura mohla zajistit jejich pokračování ve funkci, přestože byl všeobecně uznáván jako nekompetentní a široce nenáviděný v [ruských] ozbrojených silách."

Rob Lee, vojenský analytik a vedoucí pracovník Institutu pro výzkum zahraniční politiky, souhlasil.

„Politická loajalita vítězí nad kompetencí, dokonce i během války, která je kritická pro [Putinovo] politické přežití,“ uvedl v příspěvku **na** Twitteru.

Ruský prezident Vladimir Putin (vlevo) se v květnu 2020 sejde s šéfem Národní gardy Viktorem Zolotovem.

Tato analýza byla podpořena prohlášeními Viktora Zolotova, bývalého Putinova bodyguarda, který nyní velí 300 000členné Národní gardě, z 27. června.

Po setkání s Putinem řekl, že jeho síly brzy dostanou těžké zbraně, včetně tanků, aby pomohly zajistit bezpečnost vlády.

Zolotov „se ukázal... jako jeden z mála zjevných vítězů ve zkušenosti režimu blízké smrti,“ **napsal** v analýze Simon Shuster, korespondent časopisu Time.

Putin vytvořil jakýsi „politický Twister“, odkazující na populární hru, ve které musí hráči udržovat rovnováhu a zároveň zaujímat stále nepohodlnější pozice, **napsala** v eseji novinářka Galina Sidorova.

"Vyhrává poslední, kdo stojí," napsala. „Putin, který rozpoutal svůj vlastní politický Twister, si teď příliš hrál a pohyboval svými přísluhovači. A celá země nyní sklízí plody jeho her.“

Čekají nás „těžké časy“

Ruští vojáci bojující na Ukrajině se však mohou cítit mezi poraženými, uvedli experti.

Ruská armáda čelí zrychlující se ukrajinské protiofenzívě a její již tak otřesená morálka by mohla dále trpět, pokud by narostly pochybnosti o loajalitě velitelů.

„Jsem si jistý, že morálka a motivace ruských jednotek byly otřeseny,“ **řekl ukrajinský vojenský expert Mykhailo Samus pro Current Time.** ruskojazyčná síť provozovaná RFE/RL ve spolupráci s VOA. "A tento proces se bude urychlovat, jak bude válka pokračovat." Myslím, že Putinova prohlášení...jen přispěla k pochybnostem o tom, co se děje v Rusku. Myslím, že těžké časy pro ruské důstojníky a vojáky teprve začínají.“

K této zprávě přispěli korespondentka ruské služby RFE/RL Jelena Rykovtseva a korespondent Current Time Igor Sevryugin.